

18 Ιανουαρίου 2018

Απίστευτη ιστορία: Τους άλλαξαν τα μωρά στη γέννα αλλά αποφάσισαν να κρατήσουν... τα «ξένα»

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Οι δύο οικογένειες αποφάσισαν να κρατήσουν τα παιδιά που ανάθρεψαν αντί για τα βιολογικά τους τέκνα

Μια απίστευτη ιστορία φέρνει σήμερα στο φως δημοσίευμα του Guardian δίνοντας «τροφή για σκέψη» σχετικά με τα θέματα της γονικής αγάπης, τους βιολογικούς παράγοντα στην ανατροφή παιδιών και της μοναδικής σχέσης που αναπτύσσεται με το μεγάλωμα ενός μωρού.

Η ιστορία αφορά δύο οικογένειες που, παρά το γεγονός ότι τους έδωσαν ένα «ξένο» μωρό στο μαιευτήριο, αποφάσισαν τελικά να απαρνηθούν τα βιολογικά τους τέκνα και να κρατήσουν τα αγοράκια που ανάθρεψαν, όταν η αλήθεια ήρθε στο φως.

Σύμφωνα με το άρθρο του Guardian, όλα ξεκίνησαν από την βεβαιότητα της Σάλμα Πάρμπιν ότι το μωρό που της είχαν δώσει στο μαιευτήριο δεν ήταν δικό της.

Ο σύζυγός της δεν την πίστευε για τρεις ολόκληρους μήνες, θεωρώντας ότι οι ισχυρισμοί της ήταν απόρροια της επιλόχειας κατάθλιψης. Το μαιευτήριο αρνιόταν κατηγορηματικά ότι είχε γίνει λάθος για δύο χρόνια προτού παραδεχθεί τελικά την αλήθεια. Ωστόσο η ίδια ήξερε κατευθείαν ποια ήταν αυτή: Το μωρό που κρατούσε στην αγκαλιά της λίγες ώρες μετά τη γέννα της τον Μάρτιο του 2015 δεν είχε βγει από το σώμα της.

Ένας από τους λόγους που συνέβαλαν σε αυτή τη βεβαιότητα ήταν τα χαρακτηριστικά του μωρού, οι βιολογικοί γονείς του οποίου ανήκουν στην φυλή Μπόντο, η οποία είναι γνωστή για τα σχιστά της μάτια που θυμίζουν περισσότερο Θιβετιανούς παρά Ινδούς.

«Η γυναίκα μου ήταν σίγουρη. “Το μωρό μας ανήκει σε ζευγάρι της φυλής Μπόντο” μου έλεγε αλλά εγώ δεν την πίστευα», είπε στον Guardian ο 48χρονος Αχμέντ, σύζυγος της Salma, εξηγώντας ότι όταν μετέφερε τις υποψίες της στο προσωπικό του νοσοκομείου του συνέστησαν να την πάει σε ψυχολόγο.

Η επιμονή ωστόσο της Ινδής κατάφερε να πείσει τον σύζυγό της, ο οποίος υπέβαλε μερικούς μήνες μετά την γέννα μια αίτηση στο νοσοκομείο, που θα του επέτρεπε να πληροφορηθεί ποιες γυναίκες είχαν γεννήσει την ίδια περίοδο με τη σύζυγό του.

Μία από αυτές τις γυναίκες άνηκε πράγματι στη φυλή Μπόντο, όπως αποκάλυπτε το επώνυμό της, «Μπόρο».

Στη συνέχεια, ο 48χρονος επισκέφθηκε το σπίτι του ζευγαριού που πίστευε ότι

μπορεί να μεγάλωνε το δικό του παιδί. Δύο φορές έφυγε άπρακτος, και επέστρεψε σπίτι του. «Δεν είχα το κουράγιο να τους πω τι συνέβη», εξηγεί. Την τρίτη φορά άφησε ένα σημείωμα: «Η γυναίκα μου πιστεύει ότι το μαιευτήριο “αντάλλαξε” τα παιδιά μας. Εάν έχετε την ίδια υποψία επικοινωνήστε μαζί μας».

Το σημείωμα συντάραξε κυριολεκτικά τους Ανίλ και Σεγουάλι Μπόρο, που ήταν ξετρελαμένοι με το νέο μέλος της οικογένειάς τους. Ο Ανίλ δεν είχε καμία υποψία ότι το μωράκι δεν ήταν δικό της αλλά αποφάσισε μετά από πολύ σκέψη να επικοινωνήσει με τον 48χρονο δάσκαλο. Δέκα μέρες μετά τα δύο ζευγάρια συναντήθηκαν μαζί με τα μωρά τους.

Τότε ήταν που ο Αχμέντ πείστηκε πέραν πάσης αμφιβολίας. «Μόλις είδαμε τα δύο βρέφη δίπλα δίπλα, αναγνώρισα αμέσως την ομοιότητα με τον γιο μου. Κατάλαβα ότι ο γιατρός είχε κάνει λάθος», λέει χαρακτηριστικά.

Η Σεγουάλι Μπόρο πείστηκε επίσης ότι είχε γίνει λάθος αλλά ήταν κατηγορηματική ότι ήθελε να κρατήσει το αγοράκι που είχε πάρει σπίτι της. «Το παιδί που αναθρέφω είναι το δικό μου» είπε χαρακτηριστικά, εξοργίζοντας αρχικά την Σάλμα Πάρμπιν που ήταν αποφασισμένη να πάρει σπίτι της το βιολογικό της γιο.

Τα συναισθήματά της ωστόσο άλλαξαν θεαματικά μερικούς μήνες αργότερα, όταν βγήκε η πρώτη από τις εξετάσεις DNA που επιβεβαίωνε την υποψία της ότι το αγοράκι που μεγάλωνε δεν ήταν το δικό της.

Μέχρι τότε είχε αγαπήσει βαθιά τον μικρό Τζουναϊντ που είχε μείνει κοντά της τόσους μήνες και δεν ήθελε σε καμία περίπτωση να τον αποχωριστεί.

Σχεδόν δύο χρόνια μετά την γέννα, ένα ινδικό δικαστήριο αποφάνθηκε κατηγορηματικά ότι το μαιευτήριο είχε κάνει λάθος και είχε δώσει στις δύο μητέρες τα λάθος βρέφη.

Ωστόσο πλέον δεν έχει μείνει η παραμικρή αμφιβολία στην καρδιά των δύο ζευγαριών ότι τα αγοράκια που μεγαλώνουν σπίτι τους είναι τα πραγματικά δικά τους παιδιά, αν και οι τέσσερις γονείς έχουν εκδηλώσει την επιθυμία να είναι «παρόντες» και στη ζωή των βιολογικών τους απογόνων.

Πηγή: protothema.gr